

[Statsministeren.]

Det bør stå helt klart, at der ikke i andre partiets skatteoplæg er fremkommet noget, som blot tilnærmelsesvis kan byde skatteyderne, og ganske særlig lønmodtagerne, de fordele, som er indeholdt i regeringens kildeskatteforslag. Derfor må vi fastholde — som finansministeren gjorde det — at kildeskatten er et centralt og uundværligt led i en skattereform. Vi vil ikke medvirke til yderligere lapperier; der er lapper nok i det danske skattesystem. Vi er rede til midlertidige overgangsordninger, indtil kildeskatten kan virke fuldt ud, men det må være en kildeskatteordning, der skal være kernen i reformen af et forældet skattesystem, den reform, der er så stærkt påkrævet, som befolkningen venter utålmodigt på, og som også enhver gerne vil have en hurtig afklaring på.

Peter Nielsen: Jeg vil gerne have lov til at rette en hjertelig tak til hr. Ninn-Hansen, fordi han nu har udnævnt mig til gudmoder eller navngiver af hans forslag. Nu kan jeg imidlertid ikke lide at pynte mig med lånte fjer, så jeg må desværre returnere dette.

Da vi i sin tid havde første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsettelse af en kommission vedrørende adgang til betaling af skat af løbende indkomst, sådan hedder det vist officielt, udtalte jeg — Folketingstidende for 1965-66 sp. 1731:

„Det er vel ganske givet, at det konservative folkeparti også har mærket et tryk og et ønske fra vælgernes side om at få en egentlig kildeskat, og derfor har man fundet frem til noget, man nu kalder frivillig kildeskat“.

Og lidt senere — sp. 1732 — siger jeg:

„Det, der er tale om her, har i virkeligheden ikke noget som helst med kildeskat at gøre“.

Det væsentlige er jo altså, at hr. Ninn-Hansen og jeg er enige om, at der hverken er nogen frivillighed eller nogen kildeskat i det; så kan det jo være lige meget med navnet — Tribini går jo også og kalder sig professor. Men skulle det være en anden gang, det med gudmoder — eller gudfader må det vel blive — til en af hr. Ninn-Hansens tanker eller ideer, så kan vi da tale om det, for som oftest trænger de da til en kristen

opdragelse. Men som sagt: navnet er det lige meget med, det kommer an på, hvordan barnet er, og for at bruge en gammel rigsdags vending så er frivillig kildeskat et dødfødt barn, der er løbet ud i sandet for lang tid siden. Det må ikke opfattes sådan, at jeg udtrykker nogen mistillid til det udvalg, der er nedsat. Det er gode, saglige folk, men man har simpelt hen stillet dem en fuldkommen umulig opgave.

Hr. Foged anker over de standardfradrag — som jeg synes er en meget god ting — der er med i dette kildeskatteforslag; vi taler om, at fradragsjunglen skal vi rydde op i, men man må endelig ikke tro, vi kan afskaffe alle fradrag; så ville vi stille lønmodtagerne alt for ringe i forhold til de selvstændige næringsdrivende, der kan trække deres driftsudgifter fra simpelt hen over deres regnskab. Vi er enige om at rydde op i junglen, men der er kun den vej at standardisere. Vi ved, hvor meget skattemyndighederne døjer, og hvor megen irritation der er hos skatteyderne i dag over, at vi skal ligge og slås med alle disse mere eller mindre umulige fradrag. Der er kun den vej, selv om det ikke kan give millimeterretfærdigheden, at standardisere dem efterhånden.

Hr. Johan Asmussen sagde, at det kunne ikke være alvorligt ment fra min side, at vi kun kan forhandle om en skattereform på basis af det egentlige kildeskatteforslag, der nu ligger her. Jeg har aldrig været så alvorlig, som da jeg sagde det.

Foged: Finansministerens udtalelser var ret konsekvente med hensyn til, at det skulle være kildeskat og kildeskat og absolut kildeskat. Jeg vil gerne stille et spørgsmål: der er fra mange partiets side i dag givet udtryk for, at vi er villige til forhandlinger om noget; vi benævner samtidigsskat. Er det egentlig ikke det, finansministeren har bedt os om at gå ind i forhandlinger om? Er det ikke også lønmodtageren, der kommer og siger det til folketinget? Om det skal være arbejdsgiverne, der foretager opkrævningen, eller det skal være andre, har lønmodtageren da ingen særinteresse i. Lønmodtageren har interesse i, at det er en samtidigsskat, og vi har givet positivt tilsagn om at medvirke til, at vi kan få en samtidigsskat. Når jeg nu spørger, hvorfor det absolut